Hãy viết, thề bởi Đấng mà linh hồn Ta nằm trong tay Ngài, không có gì thốt ra từ nó ngoại trừ là chân lý.}

Ông 'Abdullah bin 'Amru thuật lại: Tôi thường viết tất cả những gì tôi nghe được từ Thiên Sứ của Allah để ghi nhớ, nhưng những người Quraish đã ngăn tôi và nói: Chẳng lẽ ngươi viết tất cả những gì ngươi nghe được từ Thiên Sứ của Allah khi mà Thiên Sứ của Allah là một người phàm, Người nói trong sự tức giận và hài lòng hay sao? Vì vậy, tôi dừng việc viết và nói lại sự việc cho Thiên Sứ của Allah , thế là Người chỉ ngón tay vào miệng mình và nói: {Hãy viết, thề bởi Đấng mà linh hồn Ta nằm trong tay Ngài, không có gì thốt ra từ nó ngoại trừ là chân lý.}

[Sahih (chính xác)] [Do Abu Dawood ghi]

'Abdullah bin 'Amru nói rằng ông ấy đã thường viết tất cả những gì ông ấy nghe được từ Thiên Sứ của Allah để lưu giữ nó bằng văn bản, nhưng những người đàn ông Quraish đã ngăn ông ấy và nói: Thiên Sứ của Allah là một người phàm nói chuyện trong sự hài lòng và tức giận, có nghĩa Người có thể mắc lỗi, vì vậy ông ấy đã ngừng viết. Sau đó, ông ấy nói lại sự việc cho Nabi , Người đưa ngón trỏ chỉ vào miệng của Người và bảo ông hãy tiếp tục việc ghi chép và Người thề bởi Đấng mà linh hồn Người nằm trong tay Ngài rằng những gì xuất ra từ miệng của Người trong mọi hoàn cảnh đều là sự thật, dù trong là trong lúc tức giận hay hài lòng. Và quả thật, Allah đã phán về vị Nabi của Ngài : {Y không nói theo sở thích (của bản thân) mà đó là sự mặc khải được mặc khải (cho Y).} (chương 53 - An-Najm, câu 3, 4).

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/65077